

40,007 posestev in zemljišč je bilo v desetih letih v Clevelandu prodanih na javni dražbi radi neplačanih davkov

Cleveland. — The Cuyahoga Tax League, ki ima svoj glavni stan na 1406 Williamson Bldg., Cleveland, nam poroča sledeče gorostasne številke glede nasilno prodanih hiš in posestev v Clevelandu in okolici:

V letih od 1927 pa vse do leta 1937 je šerif Cuyahoga county prodal na javni dražbi 40,000 posameznih komadov zemljišč, hiš in posestev. Zemljišča so bila prodana, ker lastniki niso mogli plačati davkov.

Nadalje je v Clevelandu in v Cuyahoga county 170,000 komadov zemljišč in posestev, na katerih so lastniki zaostali za davki. 100,000 komadov zemljišč in posestev je sedaj pripravljenih za nasilno prodajo iz istega vzroka.

Ljudje v Clevelandu so zaostali za davki v svoti \$81,000,000. To bi morale dobiti mestne, okrajne ali državne oblasti, toda ljudje ne morejo plačati.

Tako vidimo, da se bo kmalu porušil naš demokratični sistem

Vlada bi morala upravljati ameriške železnice

Washington, 7. aprila. William Green, predsednik American Federation of Labor, je izjavil, da bo na vsak način prišlo do tega, da bo morala vlada upravljati in končno tudi lastovati ameriške železnice. Rekel je, da sedanji voditelji ameriških železnice niso zmožni, da po potrebnem zadržijo premoženje in špekulirajo z delnicami. Ako bi vodstva železnice od leta do leta plačevala nekoliko na svoj dolg, tedaj dolgov ne bi tako silno narasli, tako da železnice za obresti od dolgov ne morejo zmagovati. "Jaz ne vem, kje se dobi drugje zdravilo za ameriške železnice kot če vlada prevzame železnice v upravo," je rekel Green.

Slovanski tamburaši

Slavonice Tamburitza Orchestra, ki je prideljena Dugesne univerzi v Duquesne, Pa. se po da na godbeno potovanje 13. aprila. Igrali bodo v raznih mestih države Ohio, Indiana, Illinois, Michigan, Minnesota in Wisconsin. Direktor tega orkestra je Mr. Matija Gouze. Ako bi katero društvo ali kako narodno podjetje hotelo imeti orkester, da igra za njih namen, naj piše na: Pester Pierce, poslovođa, 801 Bluff St., Pittsburgh, Pa. Ta orkester lahko slišite vsako soboto ob 3. popoldne potom N. B. C. omrežja na radiu.

Policist je kradel

Henry Farragher, mestni policist, se je raje odpovedal svoji službi, kot da bi moral na sodni jo, kjer bi se imel zagovarjati radi tatvine gasolina. Poleg gasolina je policist jemal tudi denar iz registra. Farragher je že dolgo vrsto let bil član policije, a pred desetimi leti so ga degradirali od sarženta na navadnega policista radi nespodobnega obnašanja.

Smrtna kosa

Danes jutraj je preminula Mary Oravec, rojena Gričar, 10214 Anderson Ave. Pogreb bo vodil Louis L. Ferfolia. Podrobnosti jutri.

vlade. Sistem se ruši radi ogromnih davkov, katerih ljudje ne morejo zmagovati. Ljudje srednjega stanu ne morejo več graditi, ker se bojijo davkov, največkrat pa niti najemnine ne dobi.

Demokracija se lahko zruši z revolucijo, pa tudi z evolucijo. Peruš se radi pregromnih davkov. Ti davki povzročajo, da človek ne rabi več svojih možgan, energije skušnje in denarja, da bi gradil. Kadar privatna industrija ne more preskrbeti dela in zasluzka, mora nastopiti vlada in z njo disciplina, regulacije in uničenje ambicije ter lastne energije.

Visoki davki na zemljišča zavezno z vsemi drugimi davki, ki jih moramo danes plačevati, uničujejo iniciativo gradnje in lastovanja zemljišča. In ravno to uničuje tudi delo in zasluzek delavcev v privatnih industrijah.

Bo več dela?

Prvič od lanskega septembra se je izjavilo 100 največjih industrijskih podjetij v Clevelandu, da pričakujejo v bodoče, da bodo sprejemale, namesto odslavljalne delavce od dela. Tako sporoča Trgovska zbornica v Clevelandu, ki vsak mesec stavi tozadevna vprašanja clevelandskim industrijam. 16 podjetij se je izjavilo, da bodo v aprilu najeli več uslužbencev, in le devet podjetij je izjavilo, da jih bo treba nekaj odsloviti. Ostala podjetja pravijo, da bo ostalo pri starem.

Iz bolnišnice

Mrs. Mary Kuhar, 18315 Rosecliff Rd., se je vrnila iz bolnišnice v Eureka Springs, Ark. Nahaja se sedaj na svojem domu, kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

Sv. obhajilo

Društvo mož Najsvetejšega Imena, fare sv. Kristine, bo skupno sprejelo sv. obhajilo v nedeljo 10. aprila pri sv. maši ob 7. uri. Zbirališče v dvorani ob 6:30 zjutraj. Prosi se vse člane, da se udeležijo.

AMERIŠKI ADMIRALI ZAHTEVAJO OD KONGRESA NAJSILNEJŠE BOJNE LADJE

Washington, 7. aprila. Mornariški oddelek Zed. držav je včeraj zahteval od kongresa, da se mu dovoli zgraditi tri ogromne oklopnice, katerih vsaka bo imela 45,000 tonaže, namesto, da bi se zgradilo tri oklopnice po 35,000 tonaže.

Ako kongres dovoli gradnjo takih oklopnic, tedaj bodo imele Zedinjene države najsilnejše bojne ladje v posesti. Kongres je dobil na razpolago številke, ki dokazujejo, da je japonska vojna mornarica močnejša kot ameriška.

Mi na d krilujemo japonsko mornarico samo v težkih oklopnih ladjah, dočim imajo Japonci več križark, več torpedovk, več podmornic in drugih pomožnih pomorskih ladij, zlasti nosilcev zrakoplovov.

Poslanska zbornica je že odglasovala, da se dovoli mornariškemu oddelku tri nove oklopnice, katerih vsaka bi imela 35,000

Gen. Kajšek je siguren, da bo končno zmagal

Hankov, 7. aprila. General Kajšek, vrhovni poveljnik kitajske armade, je danes govoril napram zastopnikom tujezemskega časopisja. Tekom govora je izjavil, da je prepričan, da bo Kitajska končno prišla zmagovita iz sedanjih borbe. Kitajska je danes zedinjena Bajka, da je japonska armada nepremagljiva, je zavržena. Trditve japonskih generalov, da gredo na Kitajsko na sprehod, ki bo trajal tri tedne, so absolutno ovržene. Devet mesecev je minilo in Japonci praktično ničesar dosegli niso. Gen. Kajšek je izjavil, da se bo boril tako dolgo, dokler sleherni japonski vojak ne zapusti kitajskega ozemlja. Kitajska je danes bolj zedinjena, kot je bila še kdaj prej v zgodovini. Tudi če Japonci danes ponudijo mir, ga Kitajska ne sprejme, pač pa je Kitajska sama pripravljena diktirati mirovne pogoje.

Councilman Novak

Councilman 23. varde Mr. John Novak nam sporoča: Javnosti v 23. vardi naznanjam, da sem odprl urad na 6727 St. Clair Ave., kajti v mojem stanovanju nikakor nimam dovolj prostora, da bi postregel vsem številnim ljudem, ki prihajajo k meni po nasvete in pomoč. Vedno več ljudi se oglašajo za delo, za relief in za druge zadeve, tako da nikakor ne morem shajati v sedanjih prostorih na domu. Prepričan sem, da vam bom v uradu na 6727 St. Clair Ave. bolj točno in bolj ugodno postregel. Uradne ure bodo vsak torek, sredo, četrtek in petek od 5. do 8. zvečer. Sleherni je vljudno vabljen, da se posluži teh prostorov, kjer bom skušal postreči po najboljši moči. Vaš — John M. Novak, councilman 23. varde.

Operna predstava

Sinoči so igrali v mestnem avditoriju krasno opero "Rigoletto." Skoro 8,000 oseb se je udeležilo opere. Nastopila je nova zvezda opere Miss Amri Galli-Campi, ki je žela buren aplavz. Rodom je iz Pennsylvanije. Danes sta dve predstavi in sicer sijajna nemška opera "Tannhauser" popoldne, zvečer pa priljubljena češka opera "Prodana nevesta."

tonažo. Vsaka teh oklopnic bi veljala najmanj \$70,000,000, dočim bi oklopnice po 45,000 tonaže veljale \$100,000,000 vsaka.

Na te oklopnice nameravajo montirati 18-palčne topove. Takih topov od danes nima še nobena mornarica na svetu. Admirali trdijo, da je to absolutno potrebno, ako želijo Zedinjene države uspešno odbijati vsak morebiti napad na ameriško obrežje.

Toda mnogo senatorjev se ne strinja z admirali. Nasprotniki trdijo, da če bi bila ameriška vojna mornarica premočna, da bi lahko služila tudi v ofenzivne svrhe, kar je pa proti želji povprečnega Amerikanca.

Proračun za ameriško vojno mornarico je že sedaj tako ogromen, kot ni bil še nikdar prej v mirovnihi časih. Poslanska zbornica kongresa je dovolila že \$1,200,000,000 za izredne stroške mornariškega oddelka poleg rednih stroškov.

Nenavadna obsodba

Center, Tex. Mrs. Lillian Mae Curtis, stara 38 let, je bila obsojena v 500 let zaporu, ker je ubila šest izmed svojih devetih otrok. Mrs. Curtis se je na sodni priiznala krivim. Obravnava proti njej je trajala samo dve uri in se ženska očividno ni brigala kaj govori sodnik ali porotniki. Mrs. Curtis je bila obsojena v zapor na 99 let za vsakega ubitega otroka, poleg tega pa bo morala odsedeti tudi kazen 5 let, ker je pred leti ubila svojega soproga a je bila tedaj kazen suspendirana.

Stotine Amerikancev ubitih v Španiji

Perpignan, Francija, 7. aprila. Sem je došel neki Amerikane iz Californije, ki je bil kot komisar prideljen Washington ameriški brigadi na španskem. Povedal je o silnih zgubah, ki so jih doživeli Amerikanci na španski fronti. John Honeycombe iz Los Angelesa poroča, da je le par sto Amerikancev še živih izmed več tisoč, ki so se borili na lojalistični fronti. 560 ameriških državljanov je bilo zajetih pri Gandesi po detah generala Franca. Ker se niso podali, so bili seveda ubiti. Stari Washington bataljon je popolnoma uničen in kar je ostalo od Lincolnove brigade je poginilo pri Gandesi. Ko sem gledal na moje padajoče tovariše, se je izjavil včeraj Honeycombe, sem se spomnil na mojo ženo in na mojega šest mesece starega otroka. Pred odhodom mi je rekel: "Bridko se boš kesal, ker greš v Španijo. In ženska je imela prav." Honeycombe je svoječasno deloval za komunistično stranko v Ameriki.

Izredno zasedanje

Governor Martin Davey je včeraj v Mansfieldu izjavil, da je pripravljen sklicati izredno zasedanje državne postavodaje, toda le pod pogojem, ako imajo večja mesta pripravljen dober program, od katerega se lahko pričakuje, da bo sprejel od državne zbornice. Najprvo se morajo mesta med seboj zediniti, kaj pravzaprav hočejo, nakar predložijo svoj program državnim postavodajam in governerju. Gre se glede relifa. Večja mesta imajo dovolj denarja samo še za april mesec. Mestni župani danes zahtevajo od državne postavodaje, da jim dovoli naložiti davke za relief. To je governer že lansko leto predlagal, toda so ga župani v tem porazili in sedaj prihajajo pred governerja z istim predlogom.

Narodne noše v Newburgu

Klub narodnih noš v Newburgu prosi vse žene in dekleta, ki imajo narodne noše, da se udeležijo seje v petek 15. aprila ob 7:30 zvečer v šoli sv. Lovrenca, da se pogovorijo radi slavnosti kulturnega vrta, ki se vrši dne 15. maja. — Agnes Zagar.

18 milijonov za izdatke

Okrajni komisariji so včeraj odobrili proračun za leto 1938 v svoti \$19,109,531. Proračun je za \$709,000 manjši kot lansko leto. Pričakuje se koncem leta deficit preko milijona dolarjev.

Računi za plin

Zadnji čas, da plačate račune za plin ta mesec je do ponedeljka 11. aprila. Plačajte račune v našem uradu.

Silno prizadevanje vlade, da ubije depresijo

Washington, 7. aprila. Senatska zbornica kongresa je danes odglasovala, da se odpravi davek na nerazdeljen dobiček in je obenem odredila drastične odredbe, da se ugoti zahtevam businessa, ki trdi, da ne more naprej radi silnih davkov. Davek na nerazdeljene dobičke je bil poražen komaj pet ur pozneje, ko je bil tozadevni predlog stavljen v senatni zbornici. Ko je senator Harrison, zastopnik administracije, izjavil, da želi Roosevelt dati več prilike businessu, da si opomore in naj se torej davek na nerazdeljene dobičke odpravi, je bil senat takoj pripravljen glasovati.

James Farley, načelnik eksekutivnega odbora demokratske stranke v Zed. državah, je izjavil včeraj, da je čas, da kongres preneha z zborovanjem in da se narod "oddahne" glede novih postav. Računa se, da kongres ne bo zboroval po 15. maju. In splošno se zatrjuje, da kakor hitro kongres preneha z zborovanjem, da bo nastalo novo življenje v ameriških industrijah.

Predsednik Roosevelt je včeraj doživel novo zmago, ko je poslanska zbornica kongresa sprejela predlog glede reorganizacije vladnih uradov. Predlog je bil sprejet. Predlog za reorganizacijo vlade je bil sprejet s 195 glasovi proti 151. Glasom tega predloga bo dobil predsednik nadaljnega kabinetskega uradnika, tako da jih bo zana-prej enajst. Novi kabinetsni uradnik bo skrbel za javno blagostanje, kot n. pr. relief, WPA dela in enako.

Zahteve C. I. O. unije

Washington, 7. aprila. Voditelji C. I. O. unije so naredili na kongres pritisk, da naredi postavlo glasom katere one kompanije, ki kršijo Wagnerjevo delavsko postavlo, ne morejo dobiti vladnega posojila, niti ne smejo dobiti naročil od zvezne vlade. V mnogih slučajih kompanije ne poslušajo razsodbe vladne delavske komisije. To je očitna kršitev postav in takim kompanijam bi se morala odvzeti vsa vladna naročila.

Bivši župan se ustrelil

Včeraj se je ustrelil F. F. Theobald, star 59 let, stanujoč na 6218 Pearl Rd. bivši župan vasi Parma Heights in daleč naokoli poznan trgovec. Bil je zelo aktiven, toda zadnji teden je prodal svoj interes v Cuyahoga Soap Co., in odtedaj je začel žalostiti se, kar ga je najbrž poglalo v smrt.

Burton ni kandidat

Župan Harold Burton je poslal republikanskim vardnim voditeljem v Clevelandu pismo, v katerem naznanja, da on ni kandidat za governerja niti za kak drug urad. S tem so se vardni voditelji oddahnili in bodo sedaj lahko svobodno agitirali za kandidata Brickerja.

Računi za davke

County auditor bo poslal danes 200,000 računov za davke, ostale pa v soboto. Natančni dan, kdaj morajo biti davki plačani, še ni določen.

Javne knjižnice

Predsednik Roosevelt je odobril včeraj WPA projekt za Cleveland glede barvanja javnih knjižnic. Delo bo veljalo \$49,000 in bo 200 delavcev zaposlenih.

Nacionalisti zavzeli važno mesto Balaguer. Barcelona še ni odrezana od lojalistične Španije. Vlade čete so začele z ofenzivo

Hendaye, Francija, 6. aprila. Čete generala Franca so sinoči zasedle važno mesto Balaguer, kjer se je nahajal generalni štab barcelonske armade. Balaguer se nahaja komaj 72 milj od Barcelone.

Drugi oddelek nacionalističnih čet je zasedel včeraj mesto Tremp, v katalonski provinci, kjer so glavne električne naprave za Barcelono. Nacionalisti so izvrstno opremljeni s tanki, truki in drugo opremo za hitro gibanje na fronti.

Tretji oddelek armade nacionalistov je došel včeraj do neke točke 60 milj od Barcelone. Tu se je tretja armada generala Franca združila z drugo armado, ki je s tem postala za 60,000 mož močnejša.

Da general Franco tekom

zadnjih štirih dni ni bolj napredoval je vzrok, ker "vzravna" fronto, ki se razteza 150 milj na dolgo. Drugi vzrok pa je nepričakovana ofenziva od strani vladnih čet pri Madridu. Ta ofenziva je namenjena, da pritiska na nacionaliste, da odneha s pritiskom na Katalonijo.

Poročila iz Madrida naznanjajo, da so vladne čete v okolici Madrida z nepričakovano ofenzivo zasedle tri mesta.

Iz Barcelone je pobegnila gošpa Companys s svojim sinom. Pobegnila je v Francijo. Ona je soproga predsednika katalonske vlade. Glasom poročil iz Barcelone obstoji še zveza med Barcelono in Valencijo, dasi jo vsak čas ogrožajo čete generala Franca.

V Clevelandu je skoro 300,000 oseb, ki so odvisne od direktnega ali indirektnega relifa

Cleveland. — Nikdar v zgodovini mesta Clevelanda ni bilo še toliko Clevelandčanov odvisnih od javne podpore kot ravno te dni. Lahko se trdi, da je odvisna ena tretina Clevelandčanov od direktnega ali indirektnega relifa.

Mestni relifni komisar je izjavil, da je sedaj 60,000 družinskih očetov ali samcev pri raznih WPA delih, nadalje je 30,000 družin ali samcev odvisnih od mestnega ali okrajnega relifa.

Ker se na vsako družino prav lahko šteje najmanj tri mladotletne ali odvisne od družine, dobimo gorostasno število 300,000 oseb, katerih življenje je odvisno od javne podpore in blagajne.

Danes imajo župani petih

WPA brivci

Načelnik relifne komisije v Clevelandu se je izjavil, da se on strinja z načrtom, da se imenuje WPA brivce, ki bodo zastoj strigli lase in brili brke WPA delavcem. Brivci morajo biti sami na relifu in le oni relifni delavci, ki dobijo tozadevno dovoljenje, bi bili upravičeni do strizanja las zastoj. Nekdo je hudomušno pripomnil, da če se to zgodi, bodo morali še ostali brivci v Clevelandu zapreti podjetja in se pridružiti WPA brivcem. Komu bo torej pomagano?

Vrnjene licence

Državna komisija za kontrolo opojne pijače je vrnila gostilniško licenco Mr. Mat. Sezunu na 15710 Waterloo Rd., katerega so krivično obdolžili posesti opojne pijače. Enako je bila vrnjena gostilniška licenca tudi Louis Somraku, ki ima gostilno na 738 E. 222nd St., Euclid.

Društvo Ribnica

Društvo Ribnica št. 12 S. D. Z. ima nocoj večer jako važno sejo. Vsi člani, ki le morejo, naj bodo navzoči.

V dvorani

Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se bo nahajala v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida nocoj med 6. in 7. uro za pobiranje asesmentov. * 5,000 židov se namerava v kratkem naseliti iz Nemčije in Avstrije v Zed. državah.

Hitler prepovedal prostozidarstvo v Avstriji

Dunaj, 7. aprila. Hitler nadaljuje s pobijanjem prostozidarskih lož v Avstriji. Na Dunaju so bili aretirani vsi voditelji prostozidarjev. Včeraj je prišlo enako povelje za voditelje prostozidarskih lož v Linču. Dva zdravnik sta na Duhaju včeraj izvršila samomor, boječ se mučenja od strani nacijev.

Unije in volitve

C. I. O. unija jeklarskih delavcev je včeraj zmagala pri volitvah pri Oster Mfg. Co., 2067 E. 61st St. Glasovanje se je vršilo med C. I. O. in med neodvisno unijo. C. I. O. je dobila 65 glasov, neodvisna unija pa 51. Kompanija se bo morala v bodoče pogajati s C. I. O. unijo. Pri volitvah delavcev pri Mills Co., na Wayside Rd., je pa zmagala unija strojnikov, ki pripadajo k A. F. of L. Glasovanje je bilo 31 proti 11.

Pisanje prošenj

One, ki želijo imeti spisano prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, opozarjamo, da bomo pisali prošnje v soboto 9. aprila od 1. ure popoldne naprej. Upoštevajte tudi, da v soboto 16. aprila ne bomo pisali prošenj, ker bo naš urad na velikonočno soboto popoldne zaprt.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months. Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 82, Fri., April 8, 1938

Rev. Coughlin zopet v politiki

Bilo je lansko leto ko je škof v Detroitu prepovedal nadaljne govore znanemu radio pridigarju Rev. Charles Coughlinu. Korak detroitskega škofa so odobrili tudi v Rimu in Rev. Coughlin je moral umolkneti. Spoznal je sam, da je segel predaleč, da je dosti govoril, dosegel nič, a zmešal je pojme marsikomu.

Brez dvoma je, da ima Rev. Charles Coughlin poštene namene s svojimi govori. Toda ti govori so tako prežeti od političnih strasti, da že več ne segajo na polje dušnega pastirovanja, pač pa v široko morje včasih čiste, včasih blatne politike.

Neovrgljivo dejstvo je, da ima Rev. Charles Coughlin visoke zasluge za probudo naroda zlasti na družabnem polju. V najbolj črnih časih depresije v letu 1931 se je oglašil Rev. Coughlin in začel tolažiti ljudi, ki so obupavali in jim prerokoval boljše bodočnost, jih učil, kako se morajo organizirati in zahtevati svoje pravice.

V najkrajšem času je dobil milijone pristašev po vsej Ameriki, ki so mu lojalno sledili, kot so ljudje dotedaj še redko komu družemu. Pričakovali so od njega vse nešitve in zlate bodočnosti. Računa se, da je radio govore Rev. Coughlina mnogokrat poslušalo do petdeset milijonov ljudi.

Vse je bilo častno in upalno, dokler tudi Rev. Coughlin ni naredil napake in zmote kot jo naredi vsak človek prej ali slej. Od duševnega pastirja in voditelja je padel Rev. Coughlin nepričakovano v politiko. Sprva mu ljudje niso zamerili, toda ko je bilo v njegovih govorih le vedno več napadov in sramotenj kot pa poštenih naukov, je začel Rev. Coughlin zgubivati pristaše.

Pristaši so seveda dajali Rev. Coughlinu tudi veliko finančno podporo, ki je šla na stotisoče dolarjev na leto. Ta podpora je prenehala, ko je Rev. Coughlin organiziral svoje pristaše v politične skupine, ki so postavile kandidate za kongresmane. V letu 1936, ko so se vršile kongresne volitve, in je imel Rev. Coughlin svoje kandidate v slehernem kongresnem okraju, je bilo izvoljenih samo 12 Coughlinovih pristašev, vsi ostali pa poraženi. To je bilo jasno znamenje in izraz ljudske zahteve, da duševni voditelji ne morejo biti v politiki.

Rev. Coughlin se ni zadovoljil s tem porazom in ni videl narodnega glasa v volitvah, nasprotno postal je strankarski, kot končno postane vsak politikar in ker mu je zmanjkalo dokazov, je začel — napadati, da psovati. Predsednika Zedinjenih držav je imenoval za javnega lažnjavca in zapeljivca, ne da bi mogel to dokazati. Kadar človek iz resnosti pade v psovaje, tedaj preneha biti vodja in ljudje mu pokažejo hrbet. Tako je tudi Rev. Coughlin dobil najprej oster ukor od svojega škofa, ker je blatil predsednika Zed. držav, in ker se je Rev. Coughlin proti ukoru pritožil v Rim, so mu tudi od tam odgovorili in ukor še poosttrili.

Tako so govorile najvišje cerkvene oblasti, katerim se je Rev. Coughlin podal in umolknil. Še poprej pa je skesano priznal, da se je motil in je vse preklical, kar je trdil o predsedniku, rekoč, da je bil napačno poučen in da ni hotel nikogar žaliti.

Minilo je eno leto, ko ni bilo mogočnega glasu Rev. Coughlina na radiu. Mnogi, ki so bili njegovi pristaši, so zahtevali, da se vrne na radio. Rev. Coughlin je to tudi storil lanskega oktobra in zopet začel z radio govori, ki so bili sprva plemeniti, čisti, nestranski in poučni. Toda kogar enkrat prime politična strast, postane njen jetnik. Rev. Coughlin je tekom zadnjih dveh mesecev zopet začel v politiko. In v tem je zopet naredil ogromno napako.

Predsednik Roosevelt je poslal kongresu predlog, da se reorganizirajo vsi ameriški uradi, da bo poslovanje toliko bolj uspešno, da bodo stroški manjši in posrežba narodu boljša. Proti temu predlogu so se prvi oglašili zastopniki velikega kapitalizma in ljubosumni politikarji. Ne vemo iz kakšnega vzroka se je tem ljudem pridružil končno tudi Rev. Coughlin, ki je tekom zadnjih treh govorov silovito napadal predsednika radi reorganizacijske postave.

Pa se je oglasila avtoriteta katoliške cerkve v Ameriki, Msgr. Ready, ki je izjavil, da ima Roosevelt prav, Rev. Coughlin se nahaja v zmoti. In za Msgr. Readyem se je oglašil detroitski nadškof, ki je načelnik National Catholic Welfare Council, ki je izjavil, da ima Roosevelt prav in da je Rev. Coughlin v zmoti.

Škoda, da se nekateri nikdar ne izučijo. Ali bo zopet prišlo do ostrega ukora radi govorov od strani Rev. Coughlina? Moža bi bilo škoda, toda kadar bo znal ločiti politiko od krščanskih resnic, bo lahko nadaljeval z govori.

Kaj pravite?

Javna tajnost je, da škili Hitler, če ne z obema očesoma, pa vsaj z enim, na Trst. Nemčija bi silno rada dobila izhod na morje do Jadrana. Trst je najbližje. In če bi Nemčija zabilaga zgradila med Italijo in Jugoslavijo, bi mogoče Jugoslavija dobila nazaj Primorje, če bi Nemčijo podprla v tem stremljenju. Ampak to so le ugibanja in misli.

BESEDA IZ NARODA**Razgovor s pionirsko družino**

Danes je moj namen opisati družino, katere člani so bili izmed večjih podpornikov kulturnega vrta. V tem popisu bomo našli zapise, ki so vredni, da jih narod izve in ohrani še za poznejša leta. Že večkrat sem poudarjal, da dobimo pri vsakem pionirju dobrine, ki so vredne, da se jih zabeleži in ohrani.

Danes imamo v popisu slovensko zaslužno mater Agnes Perko, ki je mati zdravnikarja dr. A. Perkota in mati Johna Strekljeve žene. Dr. Perko in Mr. Strekla sta podarila za kulturni vrt vsak po \$25, kar je gotovo vse časti in hvale vredno.

Mrs. Agnes Perko je že zadnjih deset let vdova po Dominiku, ki je bil doma iz Krke na Dolenjskem, ki je bil vsem priljubljen in od vseh spoštovan. Nad 30 let je bil zaposlen na Calvary pokopališču. Prehitro je odšel od nas in od družine. Naj blagi mož počiva v miru in naj uživa plačilo za svoj trud in delo pri Bogu.

Mrs. Perko je tiha, pobožna žena, ki ne pozna nič drugega kot svoj tihi dom, svoje ljubljene otroke, rožni venec in pot do cerkve. To je njeno vsakdanje delo in opravilo, njeno veselje in njena tolažba. Blagor človeku, ki je prost drugih skrbi. Tak človek ima že na tem svetu nebeški mir. Srečen je bolj kot vsi ostali ljudje na svetu.

Mala pa lična Perkotova hiša se nahaja na 3529 E. 82d St., prav ob Pennsylvaniji železnici, kjer drdajo mimo vlaki proti vzhodu in zapadu. Za mater in ostale sinove in hčere, ki so bili tukaj rojeni in vzgojeni, je ta hišica pravo svetišče. Srečnejši so kot ljudje, ki živijo v palačah. Skupaj žive, vsi imajo mater radi, mati jih je vesela. Srečni otroci in še srečnejša mati, kjer so ji otroci naklonjeni in njenih visokih letih.

Perkotova mati so doma iz Bogdanje vasi, fara Žužemberk, po domače Kočvarjeva. Po očetu so se mati pisali Jakšič. Da so Perkotova mati pionirka v Ameriki, pričuje poročni list, ki sem ga videl na lastne oči. Poročil ju je namreč v Jolietu, Ill., Rev. F. S. Sušterski leta 1891. Trinajst let sta ostala v Jolietu, kjer je mož delal v železnih tovarnah pri kovačih, kot izučeni kovač.

Mati imajo v stari domovini še eno sestro, Mrs. Knol, eno sestro pa v Clevelandu, Mrs. Kamin, ki je mati Johna Kamina, ki ima lekarno na St. Clair Ave. in Addison Rd. Pred odhodom v Ameriko so mati nekaj časa služili v Trstu. Iz Jolietu sta se naša pionirja preselila v Cleveland in sicer na E. 81st St., kjer sta imela nekaj časa gostilno.

Ker se pa Perkotov oče ni počutil zdravega, je vsa družina odpotovala v staro domovino. Bilo jih je takrat šest v družini, namreč: oče in mati, hči Mary, poročena sedaj Strekal, ter sinovi, Frank, Louis in Anton, ki je zdravnik. Najstarejša med otroci je bila Mary, ki je takrat štela osem let.

Takoj, ko so dospeli v staro domovino, je moral oče k vojakom. Dve leti so potem zalovali po Ameriki in po očetu, dokler se ni očetu posrečilo po dveh letih priti domov na obisk, obenem je pa takoj odšel v Ameriko nazaj. Čez par mesecev se je vzdignila še ostala družina, mati s štirimi otroci nazaj v obljubljeno deželo.

Po prihodu nazaj v newburški okraj so se Perkotovi zopet oprijeli dela in varčevanja. Živel so mirno in zadovoljno živ-

ljenje. Še celo sosedje vedo povedati o pridnih Perkotovih otrocih. Zlasti o malem Tončku, ki ga niso nikoli videli igrati se z drugimi otroci, ampak si je vedno znal poiskati kako delo. Več let je raznašal naročnikom Ameriško Domovino in si s tem nekaj zaslužil za šolo.

Razume se, kjer je pri hiši več otrok in vsa družina živi od očetovih rok, tam ne bo denarja na preostanjanje in ne za višjo izobrazbo otrok. Mladi dijak, sedanj dr. A. Perko, je moral sam pljuniti v roke in si zaslužiti za dolgoletno šolanje, da je dosegel to, kar je danes, spoštovan in ugleden zdravnik. Dr. Perko je zet pisca teh vrstic, toda to nima s tem nič opraviti. Napišem le to, kar spada k opisu pionirske družine. Da je dr. Perko najbolj zaposlen zdravnik, ve vsak, kiga pozna. Trdim, da je preveč zaposlen, ker nima niti dovolj potrebnega počitka. Njegova čakalnica je vedno polna bonikov. Mnogokrat je na obisku pri bolnikih do zgodnje jutranje ure. Ljudje imajo gotovo zaupanje v dr. Perkota, kar znači njegova številna klientela. V družini dr. Perkota sta dva sina in tri hčere. Starejši sin se nahaja v šoli v San Antonio, Texas. Pred nekaj tedni sta bila dr. in Mrs. Perko na obisku tam, gredeč sta šla še v Mehiko za pet dni in sta prinesla s seboj mnogo zanimivih premikajočih slik.

Ko so v pionirski družini Perkotovi rasi sinovi in hčere in je bila hči Mary že zauber dekle, je vprašal zanjo fant, doma iz Hinj, Kraljev Janez, če bi mu dali Mary za življensko tovarišico. Ker so starši poznali Johna Streklja in so vedeli, da je fant od fare, da ima že tudi groše, so privolili, da sta se vzela.

Pa naj ob tej priliki zapišem nekega o Strekalovem Janezu, ki je tudi del Perkotove družine. Prav za prav je doma iz vasi Žverce, fara Hinje. V družini je bilo devet otrok, šest fantov in tri dekleta. V stari domovini mu še žive mati v visoki starosti. O materi je pripovedoval sledeče:

"Ko sem bil star šele devet let, sva gnala z materjo voli na semenj. Gnala sva jih v Kočevje, kar je bilo več ur peš hoje. Mati so držali vole na verigi, jaz sem jih pa zadej poganjal. Ko tako ženeva po neki gmajni, nankrat preskoči stezo zajec. Mati so mi rekli: 'Sinek, danes bova pa srečna! Če ti zajec preskoči pot, vselej pomeni srečo.' Tako sva vsa vesela nadaljevala pot in ko prideva na sejmišče, sva res kmalu prodala voli za lep denar.

"Ko smo šli potem v gostilno, da spijemo likof, je vprašal kupec, če bom jaz ostal pri njem za pastirja. Rad bi bil ostal, ker ne je mikalo, pa sem se bal iti od matere. Ker je pa gospodar le silil in obetal, kako mi bo pri njem dobro, sva se z materjo udala in res sem ostal. Mater je pa moj novi gospodar odpeljal domov s konji.

"Tako sem začel svojo prvo službo pri tujih ljudeh. Najprej sem bil za pastirja, ko sem pa nekoliko dorastel in dobil moč v roke, sem se začel učiti za mesarja. Moj gospodar se je pisal Jože Henikman. Polnih dvajset let sem ostal pri tej hiši, dokler ni prišel čas za vojaščino. Leta 1909 sem odšel k vojakom, leta 1912 sem doslužil, leta 1913 sem pa že odšel v Ameriko. Tri leta sem delal v žičarni, nakar sem zaprosil za Perkotovo Mary. Poročil naju je Father Lavrič 15. maja 1915."

In potem sem zvedel od Johna, da je še šest let potem delal v tovarni, nakar je začel

z mesnico in pozneje še z grocerijo. Začel je na 80. vesti ob železnici, kjer je imel takrat prostore Peskar in pred davnimi časi stari pionir Stenc. To poslopje je Mr. Strekal kupil in vse prenovil. Tu je zdaj zelo lepo idoča grocerija in mesnica. V Strekalovi družini so otroci: John, Mimi, Albin, Dorothy, Raymond, Robert in Bernie.

V družini Mrs. Perko so pa tile otroci: Mary, Frank, Louis, Anthony in Adolf, ki je zobozdravnik, ter Sophie, poročena s Frankom Barle, in Jennie, poročena z John Grahkom. Vse te družine uživajo v fari sv. Lovrenca veliko spoštovanje.

H koncu pa želim Perkotovi materi še mnogo veselih in zadovoljnih let v krogu svojih pridnih otrok.

Anton Grdina.

Pridružimo se tudi starejši

Postni čas se bliža h koncu; še je tu cvetna ali oljna nedelja, katera nas spominja na pripravljenje trpljenja našega Odrešenika. Spominja nas, kako je tedaj ljudstvo pripravljalo pot Bogu, kateri je prihajal ponižen in skromen, sedeč na oslici.

Sekali so cvetne veje z velikih oljnih dreves in jih pokladali na pot, v čast tistemu, kateri se je imel dati iz ljubezni do človeštva na križ pribiti in umoriti. Pridružimo se tudi mi, možje, farani fare sv. Vida v nedeljo 10. aprila k temu skupnemu delovanju in pripravljanju s tem, da se udeležimo skupnega sv. obhajila pod zastavo družstva Najsv. Imena. Pokažimo, da smo ali vsaj hočemo biti pravi člani tega društva, da smo katoličani, da nam je mar za krščansko življenje in da nismo polovičarji, ampak sto procentov katoliškega prepričanja.

Akoravno smo storili že svojo velikonočno dolžnost s skupnim nastopom pri tem ali pri drugem društvu, to nas ne sme zadržati, da se ne bi udeležili skupnega obhajila tudi pri društvu Najsv. Imena (Holy Name Society), katero bo imelo svoje običajno skupno sv. obhajilo v nedeljo 10. aprila s sv. mašo ob 8:30.

Vljudno ste prošeni vsi člani, možje in fantje, stari in mladi, da pristopite k mizi Gospodovi pod bandom družstva Najsv. Imena. Tudi vi, možje in fantje, kateri morebiti še niste imeli prilike postati člani tega nad vse cerkvenega in katoliškega društva, ste vabljeni, da se nam pridružite.

Pridite v novo šolo sv. Vida ob 8. uri zjutraj; tam se bomo pripravljali, nato korakamo za bandom v cerkev k sv. maši, po sv. maši korakamo spet v šolsko dvorano, kjer nam bodo naša dekleta pripravila primeren zajtrk. Ob tem času pa nam bo Father Augustine LeMarche profesor na višji šoli reda sv. Benedikta, povedal marsikaj zanimivega in koristnega.

Potrudimo se, da se udeležimo tega skupnega sv. obhajila družstva Najsv. Imena, mi vsi člani, kakor tudi drugi, kateri niste še člani. Nič zato, ako smo že opravili svojo velikonočno dolžnost. Ne bo nič preveč, ako to še enkrat ponovimo sedaj pred veliko nočjo.

In da bo društvo Najsv. Imena močnejša obramba proti današnjemu nevernemu in podivjanemu ljudstvu, je več kot prav, da tudi vi možje in fantje, kateri niste še pri tem društvu, pristopite v to društvo, da bomo skupno delovali in se borili za principe naše sv. vere. Ravno sedaj je ugoden čas, da se postavimo in pokažemo, da smo katoličani, da se ne ustrašimo napadov naših verskih odpadnikov in brezvercev. Postavimo se v ofenzivo proti tem nadležnikom in prepričam sem, da jih

bomo brez velikega napora popolnoma premagali, ako vzamemo v roke orožje sv. vere. Lawrence Bandi.

Naša katoliška dolžnost

Cleveland (Newburg), O. — Postni čas je. Vsak katoličan skrbi, da opravi o velikonočnem času sv. zakramente. Za v nedeljo 10. aprila imamo na znanje, da je skupno sv. obhajilo za člane društva Sv. Imena in za člane društev K. S. K. J. Prav bi bilo, da se javno pokažemo, da nas ni sram, da smo člani društva Sv. Imena in KSKJ. Zato vsi prignimo svoje društvene znake. Zbiramo se ob 7:15 na šolskem dvorišču, potem pa skupno odkorakamo v cerkev sv. Lovrenca.

Prijazno se prosi vse fante in može omenjenih društev, da se pridružimo skupni četi. Ker se pričakuje, da bo veliko fantov in mož skupno prejelo sv. obhajilo, se prosi naše žene, da za nedeljo pri drugi maši odstopite nekaj klopi v cerkvi. Mi možki vam radi pustimo se sedeže na moški strani, zato vas prosimo, da ste nam za nedeljo na uslugo. Videli sem v cerkvi sv. Vida, kako imajo ob skupnem sv. obhajilu lep in vzoren red. Zakaj bi še mi ne imeli nekaj res lepega.

Zato, fantje in može, v nedeljo ob 7:30 je sv. maša za nas. Bodimo edini in cerkev naj bo polna mož in fantov. To bo res nekaj lepega. Za red bodo skrbeli maršali in cerkveni odborniki.

V nedeljo večer ob šestih bo seja v šolskih prostorih za društvo Sv. Imena. Prosi se, da pridete na sejo vsi. V knjigah vidim, da so nekateri člani odnehali s plačevanjem asesmenta, 60c na leto. Tudi se ne udeležijo skupnih sestankov.

To pomeni, da nečete več biti člani društva Sv. Imena. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da kdor je bil član društva Sv. Imena, pa že več let ni prišel zraven, naj pride v nedeljo večer na sejo in če more, naj za dve leti plača, pa je zopet aktiven član. Ne radi mene, ampak radi svoje neumrjoče duše bodite člani društva Sv. Imena. Ni ga lepšega in bolj potrebnega društva v fari, kot je društvo Sv. Imena. Po smrti nas ne bo nebeški Sodnik vprašal, koliko tisočakov smo zapustili svojim dedičem. Vprašal pa nas bo, koliko smo storili za svojo dušo.

Skrbimo za zaklade, katerih tja in moli na uničijo. Sedaj ob misijonu bo sprejem v društvo Sv. Imena. Kdor še ni član, naj se prikladi in bo sprejet v naše in svoje veselje. Kdaj bo sprejem, bo oznanjeno v cerkvi. Vsak katoliški fant in mož naj bo član društva Sv. Imena. Fantje, može, pogum in korajžo! Ako nas tisti sramotijo in zaničujejo, kateri so najdražji zaklad, to je resnice sv. vere zavrgli, naj nam ne bo hudo. Zalostni pa naj bomo takrat, kadar nas bodo brezverci hvalili.

Vsem čitateljem Ameriške Domovine vesele velikonočne praznike in dosti pihov ter boljše delavske razmere želi in vas pozdravlja

Jakob Resnik.

Koncert Perdan-Juttnerjeve

Cleveland, O. — Radostno smo pozdravili vest o aranžiranju koncerta ge. Perdan-Juttnerjeve, ki bo podan dne 24. aprila tega leta v glasbeni dvorani mestnega avditorija. Vzradostilo nas je dejstvo, da je izšla iz naše naselbine pevka-umetnica, ki je po lastnem marljivem prizadevanju dosegla tako visoko pevsko izobrazbo, da bo na omenjeni dan v internacional-

nem koncertu predvajala v sedmih jezikih narodne, klasične točke in odlomke iz raznih oper.

Ga. Perdan-Juttnerjeva je hčerka dobro poznane pionirske muzikalične družine Rudolf in Helene Perdan. Svoje prvo znanje in pobudo je dobila mala Jeanette od očeta, ki je, kot znano, poučeval razne pevske zebre v petju in glasbi v clevelandski naselbini ter bil pripoznan za najboljšega tenorista med nami. Ta okoliščina in pa, ker ji je narava naklonila krasen sopran, jo je napotilo, da je z vnmom študirala petje in glasovir in leta 1930 z odliko dovršila glasbeno šolo v Baldwin Wallace kolegiju ter prejela naslov Bachelor of Music.

Z dovršitvijo te šole bi marsikomu pomenilo konec študiranja, a ne tako naši pevki! Zavedala se je, da če si hoče ustvariti dovršeno pevsko karijero, da ji je potrebno še študiranje v Evropi. Lepi načrt in lepe besede! Toda uresničiti te želje, ki se zde kakor predrzne sanje, je pa za človeka naših razmer gorostasno podvzetje. Toda kjer je volja, je uspeh in tudi ona je uspela. Leta 1931 je odpotovala v Jugoslavijo; bila takoj po prvi preizkušnji sprejeta v državni konservatorij in pod mojstrom Hubadom nadaljevala študije v opernem in solo petju in v juniju leta 1933 položila profesorski izpit. Takoj zatem je večkrat pela glavne vloge v različnih operah v Ljubljani.

Še je stremela za izpopolnitev svojega glasu in še isto leto obiskala slovite šole mesta Milan, Italija, in šolo glasbene akademije na Dunaju, Avstrija. O njenih nastopih v Zagrebu, Beogradu in drugod, kjer je želepa priznanja, bom pisala prihodnjic.

Da bo ta koncert izvanreden dogodek za nas Slovence je to, da je pevka, ki ga prireja, naša tu med nami vzgojena Slovenka. Sodelovanje in pomoč so ji obljubili njeni bivši učitelji in profesorji Amerikani. Gotovo bomo tudi mi Slovenci pripoznali to odlično pevko za našo s tem, da se udeležimo njenega koncerta na belo nedeljo dne 24. aprila ob 2:30 popoldne v mali dvorani mestnega avditorija.

Josephine Petrič.

Ali je Micki res potreba moža?

Cleveland (Newburg), O. — Menda ja, saj ga je že izbirala po državi Illinois in Wisconsin, pa ji je povsod spodletelo. Pred pustom je iskala svojo zakonsko srečo po Collinwoodu. V četrtek po veliki noči pa hoče svojo srečo poskusiti tudi pri nas v Newburgu. Naši rojaki po Randallu so vsi navdušeni za to igro, zato so pa tudi v vsaki hiši kupili po dve vstupnici. Ako bodo povsod tako radi vstupnice kupili, jih bo do velike noči gotovo zmanjkalo. Pa saj je tudi vredno, da vidimo, kako bo tista Micka došla moža.

Mr. Meljač je v svojem zadnjem dopisnemek namigaval, da mu je njegova boljša polovica rekla, da naj Micka le sama skrbi za moža. O, le nič se ne bojte, Mrs. Meljač in druge. Kar nas je ukenjenih, se bomo samo smejali Micki, Repli, Nacku. Nadi in vsem igralcem. Nekateri pa že skrbi, da bi vstopnice ne dobili. Le brez skrbi bodite. Toliko so jih napravili, da jih ne bo zmanjkalo, čeprav vsi Slovenci iz Newburga in vsega Clevelanda pridemo skupaj. Zato le radi kupite vstupnice naprej, da ne bo na 21. aprila zvečer preveč drenj pri vratih.

Vsem kličem dobrodošli in Micki, ki je tako izbirna, pa dosti sreče v izbiri moža.

J. Resnik.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Re nemškem izvirniku E. Maza

"Dovoli mi predvsem," je povedal, "da ti povem, kdo ti bo velikodušno posvetil svojo besedo. Jaz sem namreč hadži Halef Omar ben hadži Abu 'l-Abbas ibn hadži Dawud al-Gosara. Moj rod jezdi najboljši ferdžanske kobile in bojevniki mojega rodu ubijajo leve s sulico. Praded mojega pradeda je jezditel s prerokom na vojsko in praded njegovih pradedov je jedel melone z Abrahamom, Izakovim očetom. Ali tega tudi vrsta tvojih pradedov tako daleč nazaj?"

"Vrsta mojih pradedov sega v sivo davnino," je dejal Murad Habulam nekam negotovo. "To je dobro! Kajti človeka ne smemo soditi po njegovih čibukih in findžanih, ampak po številu pradedov. Tisoči čakajo v raju na mene, ki sem njihov ljubljeni potomec. Ne počastim vsakogar s svojo besedo, toda ker tako želi moj prijatelj in slavni emir Kara ben Nems, pa bom govoril. Zahtevam pa, da me poslušas z nedeljeno pozornostjo."

Vse to je mali lopov povedal tako mirno in samo po sebi umevno kot da je bil sam poleg, ko je praded njegovih pradedov melone jedel z Abrahamom. Čisto tako se je naredil, kot da je izredna čast za Habulama, če ga vobče nagovorijo.

In potem je pripovedoval, pripovedoval v izbranih, dobro premišljenih, bujno cvetočih besedah naše doživljaje zadnjih tednov. Noben odvetnik bi ne bil bolje govoril. Ne ene besede ni znil, ki bi dala nekdanjemu vojnemu dobavitelju sumiti, da vemo, pri čem da smo z njim.

Prav vesel sem ga bil, priznalno sem mu pokimal, ko je končal in me je vprašaje gledal, češ, ali se nisem dobro odrezal!

Murad Habulam se je delal, kot da je ves iz sebe. Odložil je čibuk, kar pomeni pri muslimanu zelo mnogo, sklenil roke in vzklíknil:

"O Allah —! O Allah —! Pošlji vendar šile svojega maščevanja na zemljo in iztrebi z ognjem svoje jeze vse hudodelce, ki njihovi zločini vpijejo do neba! Ali ne verjamem, kar sem čul —? Ne morem, ne, ne morem — res ne —!"

Zagnil se je v molk, vzel svoj mohamedanski molek v roko in spuščal jagode skozi prste, kot da moli. Tudi mohamedani imajo namreč svoj "rožni venec," devetindevetdeset jagod šteje in na nje "moli" ali pravzaprav teje mohamedan devetindevetdeset Allahovih lastnosti.

Pa je le spet dvignil glavo in vprašal:

"Effendi, ali potrdiš, da je res, kar je pravil tale hadži?"

"Vsako besedo."

"Torej sleherni dan so vas mislili umoriti —?"

"Tako je bilo!"

"In vsakokrat ste morilec srečno ušli —? Ljubljenci Allahovi ste!"

"In da je morilec uspel, da bi tudi bili Allahovi ljubljenci —?"

"Ne, zapisano bi bilo v knjigi življenja, da morate umreti. In kar je zapisano v knjigo življenja, tega niti Allah ne more spremeniti. Kismet je."

"Upajmo, da bodo tudi tisti lopovi prav kmalu našli svoj kismet. Tak namreč, da bodo že na zemlji kaznovani za svoje zločine."

"Sam bi bil lahko za to poskrbel, pa si jim prizanesel!"

"Nisem njihov sodnik."

"Ali boš o teh doživljajih tudi pripovedoval v svoji knjigi? O Žutem, o Aladžijih, o Manah el-Barši, o Barud el-

Amazatu in o starem Mubareku?"

"Vse bom omenil."

"Strašna kazen bo za nje! Misliš, da se boš še kedaj srečal z njimi?"

"Gotovo! Zasledujejo me. Tukaj v tvoji hiši sem seveda varen, toda ko jutri odpotujem, mi bodo zločinci spet za petami."

"Saj vendar ne boš tako hudo osramotil moje hiše, da bi že koj jutri odpotoval —!"

"Premislil si še bom. Sicer pa je, kakor sam praviš, v knjigi življenja zapisano vse, kar se človeku pripeti. Torej tudi to, kako dolgo bom ostal pod tvojo streho. Nihče ne more tega spremeniti, niti sam Allah ne, si dejal."

"Tako je! Upam pa, da mi bo prijaznost tvojih oči še dolgo sijala. Olepšal mi boš enoličnost mojega življenja in mi lajšal bolečine mojih nog, če ostanem še prav dolgo moj gost."

"Tudi meni bi bilo zelo ljub, če bi mogel. Čul sem, da si mnogo potoval —."

"Kdo je pravil?"

"Krojač."

V zadregi je bil. Krojač me je nalogal.

Vkljub temu je resno odgovoril:

"Da, mnogo mest in vasi so prehodile moje noge, ko so bile še zdrave."

"Pa si pravil, da ne maras potoovati, da rajši sediš na divanu, kadiš čibuk in piješ dobro kavo —."

"Da, sedaj, ko imam bolno govo —."

"Zakaj pa si si bedra ovil, stopal pa ne?"

"Ker imam bolezen v bedrih, v stopalih pa ne."

Hm —! Pa je pravil, da ga muči protin —.

"Pa čutiš hude bolečine v palcu?"

"Nobenih."

"In oteklata sta palca?"

"Tudi ne."

"Kako pa je z vročino ponoči?"

"Nikdar še nisem imel vročnice."

Hm —! Tisto o protinu je bilo gladko zlagano —. Čemu me je krojač nalogal —?

Še knjižnico sem moral omeniti.

"Da, taka bolezen je huda! Človek se ne more geniti iz hiše —. Pa v svoji samoti si poiščeš razvedrila in zabave v svoji bogati knjižnici —."

"V knjižnici —?"

"Da. Učen človek si, mnogo knjig imaš. Zavidam te za nje!"

"Kdo je rekel, da imam knjige?"

"Krojač."

V zadregi je povedal:

"Effendi, moja knjižnica ni mnogo vredna! Meni seveda zadostuje, za takega moža, kakor si ti, pa ne pomeni nič."

"Saj mi boš dovolil, da si jo pogledam, kajne? Zanimam se za knjige."

Še huje je bil v zadregi. Knjižnice vobče ni imel. Krojač me je nalogal. Potovanja, učenost, knjižnica so bile le vabe, ki bi me naj čim zanesljiveje spravile pod Habulamovo streho. Čemu —? In čemu si je izmislil Habulam protin —?

"Pokazal ti jo bom," je pravil. "Pa danes ne. Utrujen si, praviš. Dal ti bom odkazati sobo."

"Kje pa bomo prenočili?"

"Ne tukaj v hiši, motili bi vas. Dal sem vam pripraviti sobo v stolpu stare matere. Tam boste mirno spali, sami bodele."

"Čisto, kakor ti je ljubo!"

Zakaj pa se imenuje tista stavba stolp stare matere?"

"Tega pravzaprav niti sam ne vem. Neka stara ženska, ki je svojčas živela v tej hiši, se baje ponoči prikazuje v beli obleki na galeriji stolpa in blagoslavlja svoje otroke. Veruješ v strahove?"

"Ne."

"Se pač tudi tiste starke ne boš bal?"

"Mi na misel ne prihaja! Še vedno straši?"

"Pravijo. Nihče ne gre ponoči v stolp?"

Čemu je pripovedoval o strahu v stolpu —? Se nas je mislil kdo lotiti v vlogi stare matere —? In Murad Habulam bi se izbovarjal, da nas je strah ubil —?

Strašno otročja misel, ki se je mogla roditi le v možganih takih ljudi!

"Vesililo bi nas," sem dejal, "če bi nas strah obiskal. Vprašali bi ga, kako je na onem svetu."

"Bi si upal?"

"Zakaj ne?"

"Slabo bi naletel! Življenje ga stane, kdor govori s strahom!"

"Ne verjamem. Nobenemu zavrženemu Allah ne bo dovolil, da bi zapustil trpljenje dženne ter se šel sprehajati in hladiti na zemljo. Dobri duhov pa se ni treba bati. In če bi se živ človek preoblekel za straha in nas prišel nadlegovati, tistega pa bi kar kratkoma prijeli in mu pošteno pretipali kosti."

Prosim, da nam nakažeš stanovanje! Kje pa stoji tisti stolp?"

"Za vrtom."

"Tudi vrt imaš?"

"Da. Upam, da ti bo všeč. Mnogo me stane, pa je res lep kot vrt zveličanih za vhomod v prva nebesa."

"Zal ne bom mogel uživati njegove lepote, ker ne smem hoditi?"

"Lahko jo boš užival, če hočeš. Ne bo ti treba hoditi, peljali te bodo."

"Na čem?"

"Moja žena namreč tudi ne more hoditi. Dal sem ji napraviti voziček, vozijo jo po vrtu. Danes je ni doma, lahko ti se-deš v voziček."

"Hvaležen bi ti bil!"

"Koj ga dam pripeljati. Humum te bo vozil, tudi stregel vam bo, vsako željo vam mora izpolniti."

(Dalje prihodnjič.)

Visoka najdenina

Gregor je izgubil tisoč dinarjev z denarnico vred. Denarnica mu je pač spotoma padla iz žepa. Če bi Gregor vsaj vedel, kje je denar izgubil! Ali takrat, ko je skočil na tramvaj? Ko je vzel časopis iz žepa? Ali ko je sedel v kavarni? Gregor ni niti malo vedel; vedel je le, da ni denarja.

Povedal je to svoji ženi. Žena je dvignila roke:

"Kaj? Kako? Tisoč dinarjev si izgubil? Tisoč dinarjev? Če bi se bilo to meni primerilo! Vse moje grehe bi mi bil očitil, od Adama in Eve dalje! Le kako človek sploh kaj izgubi? Treba je pač paziti! Jaz nisem še nikoli ničesar izgubila."

"Pač," je ugovarjal Gregor.

"Jaz? Kaj pa?"

"Dežnik."

"Dežnik za petdeset dinarjev — ali je to sploh vredno besede! Sicer sem ga pa spet nazaj dobila."

"Mogoče bom tudi jaz dobil denar nazaj."

"To pač ne bi bilo tebi podobno! Vprav tebi bo kdo prinesel tisoč dinarjev! To bi bili ljudje zares neumni, če bi ti jih prinesli. Če bi jaz našla tisoč dinarjev, mi kaj takega še na misel ne bi prišlo."

"To bi bila tatvina."

"Tisoč dinarjev ni več tatvina. Če ukradeš klobaso, je tatvina. Ali če obdržiš kak dežnik. A če najdeš toliko denarja, je pač najden denar."

Gregor je zavzdihnil:

"Dal bom pošteno najdenino. Dve sto dinarjev najdenine! To bo vleklo! Zaradi tega bo marsikdo rajši ostal pošten."

Gregor je šel in oddal oglaš v časopis.

Že drugo jutro se je oglašil telefon.

"Ali je ondi gospod Gregor Kovač?"

"Je. Kaj želite?"

"Jaz sem našel denar."

"Denar? Vi? O, človek božji, plemeniti najditelj! Kdaj pridedete?"

"Če vam je prav, kar čez deset minut!"

"Izvrstno! Pristrčno dobrodošli! Pričakujem vas, moja žena vam postreže z dobro malico in skupaj bova izpila liter vina. Saj veste, da sem neizrečeno vesel!"

"V redu. Pridem!"

Ves žareč od veselja je šel Gregor k svoji ženi.

"No, kaj praviš?"

Žena je rekla:

"Bog pomagaj, saj to je prav za prav čisto naravno, da človek ne obdrži tujega denarja. To se pač spodobi, da ga vrne!"

"Ali pa ne! Če bi ne bil obljubil visoke najdenine..."

"Ali mu boš res dal dve sto dinarjev?" je osuplo vprašala žena. "Po čemu pa toliko denarja?"

"Obljubil sem."

"Beži no! Kaj trapaš! To si storil v prvem razburjenju. To ne velja. Prazna obljuba! In sploh ne smeva tega storiti, že zaradi morale ne. Ta človek se bo na pohujšal s toliko denarja. Napil se bo in počenjal razuzdanosti, namesto da bi delal. Seveda, ko bi bilo to tako lahko, da zaslužiš dve sto dinarjev! Noben človek ne bi več delal, vsakdo bi le denarnice našel. Ali si ti še kdaj našel kako denarnico?"

"Se nikoli."

"Torej!" se je logično zavzela žena.

"Navada je," je odvrnil Gregor čez čas, "deset odstotkov, torej sto dinarjev."

"To ni v navadi, Gregor! Če so večji zneski, je le pet odstotkov, torej petdeset dinarjev."

"Če bo s petdesetimi dinarji zadovoljen?"

"Kaj tako neumno vprašaš! Če bo! Saj mora biti! Več kot petdeset dinarjev ne more zahtevati, saj imamo še sodnijo, hvala Bogu! Kako si to prav za prav misliš! Saj toliko kar tako na lepm tudi nihče ne zasluži. Le kar računaj, če ta človek dobi vsak dan petdeset dinarjev, to je na teden tri sto petdeset dinarjev, to je na mesec tisoč pet sto dinarjev, kar je na leto osemnajst tisoč dinarjev. V dveh letih si lahko sežida vilo iz samih najdenih denarnic! Kdo si pa more toliko prislužiti? Kam pa potem pridemo?"

"Prav, dajva mu petdeset dinarjev."

"Ti pa res izlaska zaslužiš denar," je zastokala žena, "če kar takole lahko vržeš vsakemu prihajaču petdeset dinarjev! Ali se znaš razmahniti! Ko 'miza pogrni se!' Če pa jaz kdaj potrebujem klobuk ali pa nogavice..."

"Par nogavic stane dvajset dinarjev," je odvrnil Gregor.

"Saj! Dvajset dinarjev! Ali vidiš? To je beseda! Dvajset dinarjev, čedna, okrogla vsota! Ta človek more ženi kupiti za ta denar par nogavic, kar pomisli, kako bi bila jaz vesela, če bi mi ti za tuj denar prinesel par nogavic domov! Pa saj ni treba, da so nogavice vprav dvajset dinarjev! Dobiš jih tudi že za štirinajst dinarjev, za dvanajst, deset dinarjev! Daj temu človeku deset dinarjev, pa sta bot!"

"Deset dinarjev?"

"Deset dinarjev. Saj izpolni le svojo dolžnost, če..."

"No, meni je prav. Če ti misliš..."

Ona je tako mislila in je še Gregor tako mislil. Sklenila sta torej, da izročita poštenemu najditelju deset dinarjev. Kaj pa, če sploh neče nobenega denarja? Saj so ljudje, ki jih je sram vze-

ti denar. Mogoče bo vesel tudi kake suknje ali obnošenega klobuka ali se zadovoljil le s kozarcem vina...?

"Mogoče," je Gregor odločno pokimal. "Pa ne cvička! Prinesi štajerskega, pol litrčka..."

Tedaj je pozvonilo.

Gregor je poskočil.

"Prišel je!"

A bil je le telefon.

"Tukaj Gregor! Kdo tam?"

"Jaz sem, poštini najditelj," se je odzvalo nazaj. "Preudaril sem to reč in rajši ne bom prišel. Dve sto dinarjev je lep denar, a tisoč dinarjev še lepši. Pa brez zamere in zbogom!"

"Slovenec"

Jadranova "Gostilna pri Zlatem rogu"

Številne prireditve in lepo sončnato vreme ni oviralo Jadranu lepe udeležbe, kar pač znači, da je zbor približljuben občinstvu. Pričeli so 20 minut pozneje kot je bil določen čas, kar je bilo prilično točno.

Ludvik Sanabor je dobro igral vlogo gostilničarja Tomaža, le v petju je bil malo pretih in se je težko razumelo besedilo. Cecelja Jaklich je bila kos svojih vlogi kot gostilničarjeva žena Mica. Mrs. Jaklich je v enakih vlogah vedno dopadljiva.

Nova moč Jadrana, Florence Unetič, je predstavljala njeno hči Marjeto. Glasovno je Florence lepo izvršila svojo vlogo. Toda brhko dekle, kot je ona, bi bila tudi v kretnjah in govoru lahko bolj živahna, ako bi bila zadostno izvežbana, kar pa nikakor ni krivda Miss Unetič.

Mrs. Anna Vadal kot Barbka, Tomaževa nečakinja, je občinstvu kot običajno ugajala.

Lisjak, bogat kmet, skoro ne bi mogel biti bolj karakteriziran kot v osebi Joe Godca. — Jožeta Kosa, kajzarja, je predstavljala Anton Mihelich. Občinstvu se je dopadel, toda kot bi Mr. Mihelich gotovo sam priznal, se bi bil lahko malo bolj uživel v vlogo. — Znanec odra, A. Princ, je predstavljala Ivana, Jožetovega prijatelja, in je vlogo dobro pogodil. — Petra, vaskaškega policaja, je predstavljala Mr. Joe Steblaj. Četudi bi bil drugače dober, se mi zdi, da je bil v svojih dvomnih izrazih, v več ozirih, takorekoč preveč domač, kar pa je gotovo v velikem delu krivda prevajatelja, kajti gotova sem, da se je original drugače glasil. — Kmetje, kmetice, fantje in dekleta, katere je zastopal zbor Jadran, so bili izredno dobri. Število novih fantov in deklet pri Jadranu bodo v kratki bodočnosti nudili veliko pomoč starejšim pevcem in pevkam in z nadaljnjimi vajami postanejo seveda tudi glasovi sopranistk močnejši. Razveseljivo je bilo videti lep napredek Jadrana v številu pevcov in pevk.

Orkester, ki je spremljeval pevce in pevke, je bil dobro izvežban, le v par slučajih je bil malo premočan za glasove solistov. Umevno je, da je zbor Jadran podal občinstvu že več boljših, to je, bolj vsebinskih pevskih predstav kot je bila opereta "Gostilna pri Zlatem rogu." Toda ta humoristična opereta je veselo melodična in vsebuje krasna muzikalna dela in je bila pač priporočljiva sprejemba. Priporočljiva tudi v tem oziru, da ker zbor šteje preko 25 novih pevcov in pevk, jim je bilo treba podati lažjo predstavo, da se novopristopli bolj udomačijo. Težja predstava bi bila preglavica novincem.

Zgornje je seveda samo moje mnenje o tej prireditvi in upam, da nisem nikogar s tem razžalila. Jadranu v celoti želimo neskončnih uspehov in jim kličemo na veselo svidenje na koncertu pevskega zbora Cvet v nedeljo dne 1. maja.

Ančka Traven.

ONEVNE VESTI

Štrajk pri cestni železnici v Detroitu

Detroit, 7. aprila. Motormani in sprevodniki cestne železnice v tem mestu so odšli na štrajk. Vezili so pa busi, ker uslužbenci bus linij pripadajo k drugi uniji. Dasi ko voditelji unije motormanov in sprevodnikov pri cestni železnici odsvetovali delavcem štrajk, pa so slednji vseeno z veliko večino odglasovali, da pustijo delo. Vzrok je, ker se senicritetne pravice uslužbence niso upoštevale. Cestna železnica, ki je mestna lastnina, ima zaposlenih 2,800 sprevodnikov in motormanov. Mestna vlada je zagrozila vsem štrajkarjem, da bodo odslovljeni od dela, ako se ne vrnejo na delo do petka.

Vlada ima ogromne stroške z gozdno armado

Washington, 6. aprila. Vlada Zedinjenih držav je dosedaj potrošila \$1,920,000,000 za takozvano gozdno armado v CCC taboriščih. Tekom starih let odkar je bila ta armada ameriške mladine ustanovljena, je dobilo zaslužek nič manj kot 2,422,000 oseb. Domov svojim staršem so poslali mladeniči \$435,000,000 za podporo. To svoto so si prihranile posamezne države in mesta na relifu. 65,000 mladih fantov se je v taboriščih naučilo pisati in čitati, in 400,000 mladih fantov iz taborišč je dobilo delo pri privatnih kompanijah, ko so dospeli domov. Fantje so posadili doslej 1,250,000,000 mladih dreves. Kaj enakega se v Ameriki še nikdar prej ni delalo. Nadalje so fantje zgradili 22,000 milj cest in potov in postavili skoro 30,000 jezov in s tem preprečili marsikatero povodenj. Postavili so 41,000 mostov in 44,000 poslopij.

Angleži pripravljeni seliti Špance

London, 7. aprila. Angleška admiraliteta je danes odredila, da odplove oklopna križarka Hood v barcelonsko pristanišče, kjer bo pripravljena pomagati pri begu angleških in drugih državljanov iz mesta. Križarka Hood je ena največjih angleških bojnih ladij. Admiraliteta se je tudi pritožila pri generalu Francu, češ, da njegovi zrakoplovci neprestano mečejo bombe v pristanišču Tarragona, kjer je zasidranih pet angleških vojnih ladij.

Češki Nemci se upirajo amerškemu bojkotu

Praga, 7. aprila. Sem se poroča, da so židje v Ameriki začeli z bojkotom blaga, ki se izdeluje na Češkem, kjer prebivajo sudetski Nemci. Nemško časopisje v Sudetih piše, da če bojkot ne bo prenehal, da bodo sudetski Nemci prenehali kupovati bombaž v Ameriki. V nadalje bodo kupovali v Egiptu in v Indiji. "Mi svarimo ameriško vlado," piše nemško časopisje na Češkem, "da prepreči bojkot židov napram nam, sicer bo Amerika več trpela kot mi."

Francija ustvarja protinacijsko fronto

Paris, 7. aprila. Francoski minister za tujezemske zadeve je predložil vladi načrt za ustvaritev močne protinacijske fronte. V tej zvezi bi bile Poljska, Rusija, Romunska in Jugoslavija, ki bi v slučaju potrebe preprečile nastop Hitlerja proti Čehoslovaki. Poslanik sleherne omenjenih držav je dobil vprašanje od francoske vlade, da se točno izjavi, kaj namerava njih država narediti za slučaj, da želi Hitler Čehoslovaki priključiti Nemčiji.

Prepir v kraljevski nizozemski družini

Paris, 6. aprila. Prince Bernard, soprog nizozemske prestolonaslednice Juliane, je "neznano kam zginil." Poroča se, da je imel prepir s svojo soprogo in z njeno materjo kraljico Wilhelmino. Prepir je nastal radi nameravane poroke njegovega brata Ascwina. Slednji se želi poročiti z neko žensko, ki je sedem let starejša od njega, čemur pa kraljica ugovarja.

Denar od pijače

Državni avditor Ferguson je poslal včeraj mestu Clevelandu ček v svoti \$486,057, kar predstavlja delež mesta Clevelanda od dobička od opojne pijače.

MALI OGLASI

Domače šunke

Sunke in želodce imamo sedaj, fine prekajene. Pridite, da vidite, kaj se pravi izvrstno domače suho meso. Imamo tudi prav suhe klobase 25 komadov za \$1, bolj sveže pa 30c ft. Vse je izvrstno, da tako kaj dobrega še niste imeli. Le pridite. Pošiljamo tudi po pošti. Se priporočamo

Mrs. Josephine Russ
951 E. 69th St.

Pozor!

Velikanoč se bliža, zato bomo imeli posebno nizke cene v torek. Berite naš oglas za posebnosti.

V zalogi imamo domače šunke in želodce. Pridite ta teden in si boste najboljši izbrali.

Veal steak, ft.	29c
Pork Chops, ft.	20c
Butter, ft.	31c
Assorted Cookies, ft.	15c

Louis Oswald

17205 Grovewood Ave.

Naprodaj je

izvrstna gasolinska postaja, na Route No. 20, ki je najbolj prometna cesta iz Clevelanda proti New Yorku. Poleg je tudi trgovina, kabine za prenočevanje. Nizka cena. Vprašajte pri

J. Barsky

43 E. Main St.
Geneva, O.

ali pa vprašajte pri Joe Gramc, Geneva, Ohio. (84)

POZOR!

Pri nas dobite domače ŠUNKE,

ZELODCE,
KLOBASE,
in SVEŽE MESO

Posebno znižane cene pred velikonočnimi prazniki. Se toplo priporoča

FRED JAZBEC
821 E. 222d St.

SPECIALS

Friday - Saturday

Fresh Roll Butter, lb. 29c
Selected Eggs, doz. 18 1/2c
Large Size Climale, box 17 1/2c
Campbell's Tomato Soup, 3 cans 19c
Spaghetti or Macaroni 4 lbs. 25c

SPECH FOOD STORE
1100 E. 63rd St.

Delo dobi

mlad slovenski mož kot prodajalec. Mora imeti skušnjo, da prodaja od hiše do hiše električne potrebščine. Plača in provizija. Oglasite se na 6011 St. Clair Ave. (83)

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Skoro vsaka sodnija bi v njegovem slučaju našla pomilovalne okoliščine. Kajti, ali ni res, da je prvi in največji zločinec grof de Commarin sam? Njegov sin je žrtev fatalnega slučajja, in bi moral biti prav za prav pomilovan.

Na ta način je Daburon dolgo govoril, vedno iskajoč predmetov, ki bi po njegovem menju omehčali jetnika. Toda zaman je trosil svoje besede enako kot prej Tabaret. Na Alberta niso absolutno nič vplivale. Njegovi odgovori so bili nad vse kratki. Začel in končal je s protestom, češ, da je nedolžen.

Sodniku je preostala še ena preskušnja, in to je sklenil sedaj uporabiti.

Isto soboto jutraj so pokazali Albertu mrtvo truplo vdove Lerouge. Žalostni prizor je naredil na njega globok vtis, toda ostal je miren.

Eden izmed navzočih je vzkliknil: "Oh, če bi mogla ona govoriti!"

Nakar je Albert vzkliknil: "To bi bila največja sreča za mene."

Od jutra naprej ni mogel Daburon nikamor naprej. Priznati je moral, da se je njegova zarota izjalovila. Jetnik se ni dal ugnati. Njegov slovesni mir je mogočno vplival na navzoče. Sodnik je moral odnehati. Mahoma je prekinil izpraševanje in velel jetnika odpeljati v celico.

"Ga bom že prisilil, da prizna," mrmra sodnik za zborni.

Mogoče mu je bilo žal, da nima na razpolago onih prijaznih instrumentov srednjega veka, ki so prisilili jetnika, da je priznal, karkoli so od njega zahtevali. Nikdar ni imel še takega trmoglavca pred seboj. Kaj naj pričakuje od tega sistema, ki dovoljuje jetniku vse zanikati? Daburon je bil kar divj. Če bi Albert priznal svojo krivdo, bi ga mogoče sodnik pomiloval; toda s tem, ker je vse zanikal, si je nakopal v njem neizprosne nasprotnika.

Nejasni položaj je vabil sodnika na napačna pota in ga skoro oslepil, njega, ki je bil sicer tako prijazen in plemenit. Dočim je prej želel, da bi bil Albert nedolžen, je sedaj kar koprnel, da mu dokaže krivdo, in to iz stotin vzrokov, katerih pa sam sebi ni mogel tolmačiti. Spomnil se je tudi, da je bil ta vikomt de Commarin njegov tekmeč v ljubezni in ga je nekoč hotel že ubiti. In sedaj je šel in podpisal zanj zaporno povelje in prevzel preiskavo! Poleg tega pa je sodnika neprijetno dirnila tudi izjava Tabareta, da je Albert nedolžen.

Vsa ta združena čustva so navdajala Daburona z mrzličnim sovraštvom in ga silili po isti poti naprej, katero je začel. Preiskava se je vršila kot bi bila sodnikova privatna zadeva.

Tekom nedelje je Daburon ves dan poslušal, kar so mu sporočali detektivi iz Bougi-

vala.

Slišali so mnoge govoriti o neki ženski, ki si je domisljala, da je videla morilca, ko je zapuščal hišo vdove Lerouge. Toda nihče ni znal za to žensko niti povedati njenega imena.

Detektivi so smatrali za svojo dolžnost, da so obvestili sodnika, da se ob istem času vrši še neka druga preiskava. To preiskavo vodi Pere Tabaret, ki se osebno potika po deželi v lahmem vozu, v katerega je vprežen zelo uren konj. Moral je biti neumorno na delu, kajti kjerkoli so se detektivi pojavili, je bil že on pred njimi tam. S seboj je imel najmanj dvanajst mož, in štirje izmed teh so pripadali tajni policiji. Sodnikovi detektivi so govorili s Tabaretom. Napram nemu je rekel Tabaret:

"Kaj vruga kažete to sliko tu okoli? V najkrajšem času lahko dobite pričo, ki bo za tri franke opisala dotičnega še bolj natanko, kot pa kaže fotografija."

Tabaret je srečal na cesti nekega drugega detektiva in se mu je smejal:

"Kako ste neumni," je vzkliknil napram njemu, "ko lovite skrivajočega se moža na javni cesti. Poglejte malo vstran, v grmovje, pa ga boste mogoče našli."

Končno se je sestal Tabaret z dvema detektivoma, katera je dobil v neki gostilni mesta Bougival. Potegnil ju je na stran in rekel:

"Dobil sem ga," jima reče.

"Je precej lokav človek to. Nahajal se je v bližini Chatois. Tri osebe so ga videle, dva železniška uslužbenca in neka oseba, katere pričevanje bo odločilno, kajti ta oseba je govorila z njim. In mož je kadil."

Daburon je bil tako srdit na Pere Tabareta, da se je nemudoma podal v Bougival trdno odločen, da pripelje tega preveč gorečega detektiva v Pariz, kjer mu bo odkazal drugo delo. Toda zastoj je šel Daburon na pot. Tabaret, voz, hitri konj, dvanajst detektivov, vse je zgnilo, kot bi se pogreznil v zemljo.

Ko se je vrnil ves izmučen in jezen domov, je dobil preiskovalni sodnik brzojavko na svoji mizi, katero je poslal načelnik detektivov. Bila je kratka in se je glasila:

"Rouen, nedelja. Morilca smo dobili. Nocoj odpotujemo proti Parizu. Zelo važno pričevanje. — Gevrol."

Petnajsto poglavje

Ob deveti uri v ponedeljek jutraj se je Daburon pripravljaj, da odide proti justični palači, kjer je pričakoval, da dobi Gevrola in njegovega moža in najbrž tudi Tabareta.

Že je bil sodnik odpravljen, ko naznani služabnica, da želi govoriti z njim neka mlada gospodica, katero spremlja starejša ženska.

Nobena ni hotela povedati imena, razven če je absolutno potrebno navesti ime, predno ju sprejme sodnik.

"Naj vstopiti!" reče sodnik.

Daburon je mislil, da so kaki sorodniki jetnikov, s katerimi je imel opravka, predno se je vtaknil v Jonchere zadevo. Sklenil je na kratko obe odpraviti.

Sodnik je stal blizu mize in iskal neko vizitko. Ko se odpro vrata in sodnik zasliši šuštenje svilene obleke pri oknu, se niti premaknil ni. Brezskrbno je pogledal v zrcalo.

Toda naenkrat se strese po

vsem životu kot bi zagledal duha iz večnosti. V svoji zmešanosti prevrne krožnik s kartami, ki pa de ropotaje na tla.

"Klarica!" jeclja sodnik, "Klarica!"

In kot bi se bal, da vidi samo prikazen one, katere ime je pravkar izgovoril, se sodnik obrne.

Da, bila je gospica d'Arlanges.

To mlado dekle, sicer tako ponosno in rezervirano, je imelo pogum priti samo v sodnikovo hišo, ali skoro samo, kajti guvernanta, katero je pustila v predsobi, ni sploh nič štela. Slediti je morala silnim občutkom, ker je popolnoma pozabila na svojo sicer tako boječo naravo.

Nikdar, niti v časih, ko je bil pogled na njo pomenil za sodnika največjo srečo, ni bila še tako dražestna. Njena prikazen je kar žarela, česar prej še ni opazil. V njenih očeh, ki so bile še bolj briljantne radi solz, katere je morala pred kratkim potlačiti, je sijala plemenitost. Lahko je bilo videti, da se zaveda, da mora izvršiti veliko dolžnost.

Mirno in dostojanstveno se približa ter proži svojo ročico sodniku po onem znanem angleškem načinu, katerega znajo ženske tako lepo posnemati.

"Midva sva bila vedno prijatelja, kaj ne?" začne z nekako boleznim glasom.

Sodnik se ni drznil prijeti za nežno roko, katero mu je ona hudila. Bal se je, da ne bi vztrpetal.

"Da," odvrne Daburon nerazločno. "Bil sem vam vselej udan."

Gospica d'Arlanges se vsede na bližnji stol, kjer je pred dvema večeroma Pere Tabaret delal načrte za aretacijo Alberta.

"Ali vam je mogoče znano kakaj sem prišla?" vpraša mlado dekle.

Sodnik pokima v znamenje, da mu je znan vzrok obiska.

Sodnik se je moral utrditi. Za kaj bi ga lahko prosil ta angelj, ne da bi ji mogel odreči! Ah, če bi vnaprej vedel, da pride ona!

"Za strašno zgodbo sem zvedela šele včeraj," je začela Klarica. "Mislim, da je pametno ako vso stvar skrivate pred menoj. In če ne bi imela meni udanega Schmidta, bi še danes ničesar ne vedela. Kakšno noč sem prečula! Najprvo me je prišla groza, toda ko mi povedali, je zginit ves

strah. Kaj ne, da ste radi mene prevzeli vodstvo preiskave? Oh, vi ste plemeniti mož! Kako se vam bom mogla dostojno zahvaliti?"

Kakšno ponižanje poštenega sodnika se je skrivalo v tej prisrčni zahvali? Da, sprva je mislil o gospodični d'Arlanges, toda od tedaj — Sodnik povesi glavo, da ne vidi krasnega obraza Klarice, tako čiste, tako dražestne.

"Ne zahvaljujte se, gospodična," zajecja Daburon. "Od vas nikakor ne morem zahtevati hvaležnosti."

Klarica je že opazila sodnikovo razburjenost. Njegov tresoči glas je vzbudil v njej še večjo pozornost. Toda slutila ni ničesar. Misli je, da je njena navzočnost privabila sodniku v spomin žalostne spomine; brez dvoma jo še vedno ljubi in da radi nje trpi. Ta ideja jo je užalostila in začela si je očitati svoje obnašanje.

"Kljub temu, gospod, se vam moram zahvaliti. Nikdar se ne bi drznila iti k kakemu drugemu sodniku ali da bi govorila s tujcem! Kakšno vrednost bi pripisoval mojim besedam, ker bi me niti poznal ne! A vi, vi, tako plemeniti, mi boste gotovo povedali po kakšnem nesrečnem naključju je bil Albert aretiran in poslan v ječo."

"Gorje," zdihuje sodnik s skoro neslišnim glasom, tako da Klarica ni mogla tolmačiti pomena vzdihljaja.

"Ker ste vi preiskovalni sodnik," nadaljuje Klarica, "se prav nič ne bojim. Vi ste moj prijatelj, saj ste mi sami to povedali; gotovo ne boste odrekli moje prošnje? Vrnite mi takoj svobodo. Saj direktno sicer ne vem, česa so ga obdolžili, toda prisegam vam, da je nedolžen."

Klarica je govorila pozitivno in z naglasom, kot da v resnici ne bi bilo nobene ovire, da se njena zahteva takoj izvrši. Njena izjava o nedolžnosti je bila zadostna. Misli je, da bo Daburon nemudoma spravil vse v red. Toda sodnik je molčal. Občudoval je svetnico pred seboj in njeno skoro otroško zaupanje, ki ni ničesar sumničilo.

Sodnik Daburon je bil v resnici pošten, dober kot najboljši, o čemur je pričalo tudi to, da v trenutku, ko so odkrili usodepolno resnico, se je ves stresel. Obotavljal se je sprejeti govoriti besede, katerih odmev, sličen vrtincu, bi v eni sekundi porušil vso angeljsko srečo

nedolžnega bitja. Ponižan, začuden, tako bi dobil svoje maščevanje, toda v srcu ni čutil nobene zadovoljnosti.

"In če vam povem, gospica," začne sodnik, "da Albert ni nedolžen —"

Klarica se dvigne kot v protest, sodnik pa nadaljuje:

"Ako vam povem, da je kriv?"

"O, gospod," ga prekine Klarica, "o tem niti misliti ne morete."

"Toda jaz mislim tako, gospica," nadaljuje sodnik z bolestnim glasom, "In pristaviti moram še, da sem moralno prav gotov o krivdi."

Klarica zre na sodnika globoko razočarana. Ali je to res on, ki govori z njo? Ali ga je prav slišala? Ali ga je razumela? V resnici je dvomila. Ali je njegov odgovor resen? Mogoče jo pa izrablja in se kruto norčuje iz nje? Vse na svetu bi bilo prej mogoče, kot kar je sodnik pravkar izgovoril.

Sodnik se še vedno ne drzne dvigniti pogleda, pač pa nadaljuje s pomilovalnim glasom: "Silovito trpim v tem trenut-

ku, gospica, in vse radi vas. Toda pogum sem imel, da sem vam povedal resnico. Tudi vi pozovite svoj pogum, da slišite resnico. Toliko bolj za vas, ker slišite resnico iz ust prijatelja. Zberite torej vso svojo moč; ojačite vašo plemenito dušo napram strašni nesreči. Ne, ne, nobene napake ne more biti. Pravica ni bila osleparjena. Vikomt de Commarin je obtožen umora; in, razumite me, absolutno, popolnoma absolutno je dokazano, da je on izvršil zločin."

Kot zdravnik, ki kane kapljo pekočega zdravila na rano, je Daburon počasi izgovarjal besede. Skrbno je pazil na vtis, pripravljen vsak čas umolkniti, ako bi bil udarec prehud. Prepričan je bil, da to nežno dekle ni pripravljeno za enako razodetje. Pričakoval je izbruh obupa, solz in krikov. Mogoče pa de v omedlevico. Bil je pripravljen poklicati guvernanta.

Toda motil se je. Klarica se vzravna, polna energije in južnaštva. Ogenj nevolje zaplamljeva na njenih licih in posuši njene solze.

"Motite se!" vzklikne Klarica, "in vsi oni, ki enako trdijo, so lažniki. Albert ne more biti morilec. Ako bi bil tu navzoč, bi moral enako govoriti. (Dalje prihodnjič)"

SKUPNI IZLET V DOMOVINO

Ker priredi Slovenska ženska Zveza v Ameriki svoj izlet v staro domovino prihodnje poletje in sicer na brzoparniku

ILE DE FRANCE

22. junija 1938

smatram za najumestnejše, da se tudi drugi rojaki in rojakinje pridruže članicam te Zveze na njihovem izletu ter skupno potujejo na obisk v svoj rojstni kraj — v lepo Slovenijo, deželo mladostnih spominov, naravnih krasot in zanimivosti.

Vsi rojaki in rojakinje, ki so to poletje namenjeni v stari kraj so vabljeni, da se prijavijo za skupni izlet na 22. junija na znanem priljubljenem brzoparniku ILE DE FRANCE.

Radi velikega števila potnikov vseh narodnosti v poletni potniški sezoni vas prizadeje rojake še posebej opozarjamo, da naj ne odlašajo s prijavitvijo in rezerviranjem prostora na parniku.

Za rezerviranje prostora in vsa druga pojasnila se obrnite na

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

(Slovenian National Home Bldg.)

French Line

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Ave.
Telephone: ENdicott 3113

SVETE'S FLOWER SHOPPE

MISS FRANCES SVETE, lastnica
6120 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 4814
CVETLICE ZA VSE NAMENE
Točna postrežba — smerne cene.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 1122

1 REBUŠNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE
namo v polni zalogi. Pošiljamo tudi po pošti.
Mandel Drug Co.
15702 Waterloo Rd. Cleveland, O.

Anton Bašca

1016 E. 61ST ST.

Se priporočam, da si nabavite sedaj dobrega vina. Prodajamo ga na drobno in debelo. Pri nas dobite tudi dober prigrizek, da boste imeli za velikonočne praznike.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

SLOVENSKO PODJETJE
BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.
Najboljši premog in drva.
Pokličite KENmore 0808
22290 ST. CLAIR AVE.

Iz Avstrije beže patrioti na vse strani. V vseh vlakih pa se vrši strogo pregledovanje potnih listov, ob navzočnosti nazijskega vojaštva. Kdor nima pravičnega potnega lista, je na mestu aretiran.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

Build or Improve Your Home

WITH A

Cleveland Trust

FHA LOAN

ASK FOR DETAILS AT
ANY CLEVELAND TRUST BANK

The Cleveland Trust Company

Member Federal Deposit Insurance Corporation

FRIGIDAIRE ELEKTRIČNE LEDENICE ELECTROLUX PLINSKE LEDENICE

1937 MODELI PO ZELO ZNIŽANIH CENAH

Znižane cene tudi na White šivalnih strojih.
Dobite do \$40.00 za vaš stari šivalni stroj.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE CO.

JOHN SUSNIK in JERRY BOHINC, lastnika
6104 in 6119 St. Clair Ave.
ENdicott 3634